

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego, w szczególności ustalenie bliższych warunków przejęcia i nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów, oraz dalszego ich użytkowania, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

789.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1933 r.

w sprawie wejścia w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Na podstawie art. 320 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustawa z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), z wyjątkiem przepisów art. 212 i 213, wchodzi w życie na całym obszarze Państwa i w zakresie wszystkich rodzajów ubezpieczeń, określonych tą ustawą, z dniem 1 stycznia 1934 r. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. w sprawie wejścia w życie art. 212 i 213 ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 560) pozostają w mocy.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

790.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1933 r.

w sprawie wykonania art. 223 ust. (1) ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Na podstawie art. 223 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. Pracodawcy ponoszą w całości składki za ubezpieczenie w zakresie art. 1 pkt. 1 i 2 lit. b) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) tych ubezpieczonych, których rzeczywisty zarobek dzienny nie przekracza:

- 1) na obszarze województw wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, lwowskiego z wyjątkiem miast, liczących ponad 50.000 mieszkańców — 1 zł 50 gr,

- 2) na pozostałym obszarze Państwa oraz w miastach województw, wymienionych w pkt. 1, liczących ponad 50.000 mieszkańców — 2 zł.

§ 2. Za rzeczywisty zarobek dzienny uważa się zarówno rzeczywiście otrzymane wynagrodzenie za pracę, określone w art. 14 ustawy o ubezpieczeniu społecznym, jak również przyjęty w myśl art. 15 ust. (4) tej ustawy za zarobek rzeczywisty, zarobek lokalny w danym zawodzie oraz zarobek przeciętny, określony w myśl art. 16 ust. (4) tejże ustawy.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

791.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1933 r.

w sprawie uprawnień osób, które były ubezpieczone na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość.

Na podstawie art. 301 i art. 319 ust. (2) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

- 1) wyraz „ustawa” oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396),
- 2) określenie „ordynacja ubezpieczeniowa” oznacza ordynację ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 509) wraz z późniejszymi zmianami,
- 3) określenie „ustawa o kasach brackich” oznacza ustawę z dnia 28 lipca 1889 r. o urzędzeniu stosunków bractw górniczych, które na zasadzie powszechnej ustawy górniczej są lub będą utworzone (Dz. u. p. austr. Nr. 127) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów prawnych, dotyczących ubezpieczenia w bractwach górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 339),
- 4) określenie „ustawy dotychczasowe” oznacza ustawy, wymienione w pkt. 2) i 3).

§ 2. (1) Rozporządzenie niniejsze dotyczy osób, które były ubezpieczone przed wejściem w życie ustawy:

- 1) na zasadzie księgi IV ordynacji ubezpieczeniowej w Ubezpieczalni Krajowej w Pozna-

niu z wyłączeniem osób, należących do kategorii pracowników rolnych,

- 2) w myśl ustawy o kasach brackich w województwach: krakowskim, lwowskim, tarnopolskim, stanisławowskim i cieszyńskiej części województwa śląskiego.

(2) Rozporządzenie niniejsze dotyczy również członków rodzin pozostałych po osobach, wymienionych w ust. (1).

§ 3. (1) Osoby, wymienione w § 2 ust. (1), podlegają ubezpieczeniu, unormowanemu art. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy, w Zakładzie Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników na warunkach ogólnych, z uwzględnieniem dalszych przepisów rozporządzenia niniejszego.

(2) Okresów ubezpieczenia (tygodnie składkowe lub miesiące przebytego członkostwa), przebytych w ubezpieczeniu na zasadzie dotychczasowych ustaw, nie dolicza się do tygodni składkowych, przebytych w ubezpieczeniu na zasadzie ustawy.

§ 4. (1) Osoby, wymienione w § 2 ust. (1), do czasu uzyskania uprawnień w myśl art. 153 ust. (1) pkt. 2 ustawy, zachowują również uprawnienia do świadczeń, przewidzianych w ustawach dotychczasowych, chociażby świadczenia te nie były przewidziane w ustawie.

(2) Osoby, wymienione w § 2 ust. (1), które uzyskały uprawnienia w myśl art. 153 ust. (1) pkt. 2 ustawy, mają uprawnienia do wszystkich świadczeń na zasadzie przepisów ustawy.

§ 5. Osoby, objęte § 4 ust. (2), które w chwili wejścia w życie ustawy mają okres wyczekiwania przebyty i uprawnienie do świadczeń utrzymywane w myśl przepisów ustaw dotychczasowych, z uwzględnieniem przepisów § 7, zachowują również uprawnienia do świadczeń na zasadzie ustaw dotychczasowych, lecz tylko w przypadkach następujących:

- 1) jeżeli ustawy dotychczasowe przewidują świadczenie wogóle nieprzewidziane w ustawie,
- 2) jeżeli ubezpieczony posiada warunki do uzyskania świadczenia w myśl dotychczasowych ustaw, a nie czyni zadość warunkom uzyskania tegoż świadczenia na zasadzie ustawy.

§ 6. (1) Przy wymiarze świadczeń pieniężnych dla osoby, wymienionej w § 2 ust. (1), która uzyskała uprawnienia w myśl art. 153 ust. (1) pkt. 2 ustawy (§ 4 ust. (2) oraz dla pozostałych członków rodziny należy ustalić w jakiej wysokości uprawniony otrzymałby odpowiednie świadczenie, gdyby osoba, wymieniona w § 2 ust. (1), nadal podlegała ubezpieczeniu na zasadzie ordynacji ubezpieczeniowej lub ustawy o kasach brackich do chwili zajścia okoliczności, uprawniającej do świadczeń.

(2) Jeżeli wysokość świadczenia, obliczonego na zasadzie ustaw dotychczasowych przekracza wysokość świadczenia, należnego w myśl ustawy, to uprawniony otrzymuje dodatek do świadczenia, przyznanego na zasadzie ustawy, w wysokości tej różnicy.

(3) Postanowienia ustępów poprzednich stosują się również przy każdej zmianie wysokości świadczenia pieniężnego.

(4) Rentę wraz z dodatkami uważa się za jedno świadczenie.

§ 7. Przy ustalaniu uprawnień i wymiarze świadczeń na zasadzie dotychczasowych ustaw, jak również przy ustalaniu wysokości świadczeń w myśl § 6 należy:

- 1) stosować przepisy ustaw dotychczasowych, z tem jednak zastrzeżeniem, że uprawnienia do świadczeń utrzymane przed wejściem w życie lub uzyskane po wejściu w życie ustawy, nie mogą być utracone z przyczyn, które w myśl ustawy nie przerywają ciągłości ubezpieczenia,
- 2) zaliczać tygodnie składkowe, przebyte w ubezpieczeniu, unormowanym art. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy. Zaliczanie tygodni składkowych następuje w klasie, w jakiej na zasadzie ordynacji ubezpieczeniowej była opłacona ostatnia składka tygodniowa z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia, przy dobrowolnym zaś ubezpieczeniu (§ 1243 ordynacji ubezpieczeniowej) w klasie, w której była opłacona ostatnia składka tygodniowa.

§ 8. Minister Opieki Społecznej może ustalić w drodze rozporządzeń specjalne warunki dobrowolnego ubezpieczenia i dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia dla osób, wymienionych w § 2 ust. (1) pkt. 1.

§ 9. Składki z tytułu ubezpieczenia na zasadzie ordynacji ubezpieczeniowej, za czas przed wejściem w życie ustawy, mogą być po wejściu w życie ustawy opłacane przy zachowaniu warunków i ze skutkami, przewidzianymi w ordynacji ubezpieczeniowej.

§ 10. Osoby, objęte § 2, którym zostały przyznane lub są wypłacane świadczenia przez instytucje w tym paragrafie wymienione przed wejściem w życie ustawy na zasadzie ustaw dotychczasowych, nadal pobierają świadczenia z Zakładu Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników według norm tych ustaw, z zastrzeżeniem przepisów § 13.

§ 11. W razie zajścia, przed wejściem w życie ustawy, okoliczności, uzasadniających roszczenie do świadczeń, do ustalenia uprawnień i wymiaru świadczeń stosuje się, z zastrzeżeniem przepisów § 13, wyłącznie przepisy ustaw dotychczasowych bez względu na datę zgłoszenia roszczenia.

§ 12. (1) Uprawnienia i wymiar świadczeń dla członków rodziny ustala się na zasadzie przepisów prawnych właściwych dla przyznania i wymiaru świadczeń dla ubezpieczonego, z zastrzeżeniem przepisów ustępów następujących.

(2) Do uprawnień do rent należnych wdowom, które wstąpiły w związki małżeńskie po dniu wejścia w życie ustawy, nie stosuje się przepisów § 5.

(3) Wdowa, której mąż zmarł po wejściu w życie ustawy, a pobierał lub miał prawo do renty na zasadzie ordynacji ubezpieczeniowej, z zastrzeżeniem § 7, ma prawo do renty wdowiej po ukończeniu 60 roku życia na warunkach ordynacji ubezpieczeniowej, chociażby nie była inwalidą w rozumieniu § 1258 ordynacji ubezpieczeniowej.

§ 13. Minister Opieki Społecznej może w drodze rozporządzeń podnosić wymiar rent, przyznanych na zasadzie ordynacji ubezpieczeniowej, do wysokości ustalonej w rozporządzeniach, przewidzianych w art. 302 ustawy.

§ 14. Do osób, wymienionych w § 2 ust. (1), nie stosuje się przepisów art. 6 ust. (1) pkt. 2 ustawy.

§ 15. Do powstania prawa do świadczeń, jego realizacji, ustania, odebrania, wstrzymania (spoczywania) i ograniczenia prawa do świadczeń, stosuje się przepisy tej ustawy, na zasadzie której świadczenie przyznano, z zastrzeżeniem przepisów § 7 pkt. 1), § 16, 17 i 18.

§ 16. (1) Do przedawnienia, którego bieg rozpoczął się przed wejściem w życie ustawy, a nie ukończył się w chwili wejścia jej w życie, stosuje się przepisy ustawy, jednak z następującymi ograniczeniami:

- 1) początek, zawieszenie i przerwanie przedawnienia ocenia się według ustaw dotychczasowych, jeżeli chodzi o czas przed wejściem w życie ustawy,
- 2) jeżeli okres przedawnienia jest dłuższy według ustaw dotychczasowych, stosuje się przepisy tych ustaw.

(2) W innych przypadkach do przedawnienia stosuje się przepisy ustawy, jeżeli przepisy ustawy właściwej dla ustalenia uprawnień do danego świadczenia nie zawierają przepisów względniejszych dla uprawnionego.

§ 17. W razie przyznania renty inwalidzkiej na zasadzie ustawy, renta starcza, przyznana na zasadzie ordynacji ubezpieczeniowej, zostaje wstrzymana.

§ 18. (1) W przypadkach, gdy prawo do renty wdowiej, zbiega się z prawem do renty z tytułu własnego ubezpieczenia, a jedna z rent jest przyznana na zasadzie przepisów ustawy, stosują się przepisy ustawy (art. 193).

(2) Przepisu ustępu poprzedniego nie stosuje się, gdy następuje zbieg renty, przyznanej na zasadzie ustawy, z rentą wdowią, przyznaną na zasadzie ustawy o kasach brackich.

§ 19. (1) Roszczenia o świadczenia, zgłoszone przed wejściem w życie ustawy, załatwiają władze i instytucje właściwe na zasadzie ustaw dotychczasowych, według przepisów tych ustaw o postępowaniu.

(2) Roszczenia o świadczenia, zgłoszone po wejściu w życie ustawy, załatwiają instytucje właściwe w myśl ustawy i według przepisów tej ustawy o postępowaniu, bez względu na datę zajścia okoliczności, uprawniających do świadczeń.

§ 20. Wykonanie rozporządzenia niniejszego oraz wydanie rozporządzeń szczegółowych porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

792.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1933 r.

w sprawie uprawnień osób ubezpieczonych oraz korzystających ze świadczeń na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu od wypadków.

Na podstawie art. 300 i 319 ust. (2) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego:

1) określenie „ustawy dotychczasowe” oznacza ustawy o ubezpieczeniu (lub zaopatrzeniu) od wypadków, które obowiązywały przed wejściem w życie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), a w szczególności:

- a) ustawę z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (Dz. u. p. austr. Nr. 1 z 1888 r. wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, ustawę z dnia 30 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozciągnięcia obowiązujących na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego ustaw o obowiązkowym ubezpieczeniu robotników od wypadków na obszar województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego oraz Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148), ustawę z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób, dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 892),
- b) ordynację ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 509) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami,

2) wyraz „wypadek” oznacza wypadek w rozumieniu odpowiedniej ustawy dotychczasowej lub ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Jeżeli wypadek lub śmierć wskutek wypadku zdarzyły się przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, to do pierwotnego ustalenia prawa i wymiaru świadczeń pieniężnych dla ubezpieczonego lub członków jego rodziny stosuje się ustawy dotychczasowe, bez względu na datę złożenia doniesienia o wypadku lub zgłoszenia roszczenia o świadczenia.

§ 3. Jeżeli wypadek zdarzył się przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, a śmierć wskutek tego wypadku nastąpiła po wejściu w życie tej ustawy, to świadczenia dla członków rodziny ubezpieczonego przyznaje się na zasadzie ustawy o ubezpieczeniu społecznym.